

א) שקלים פ"ו מ"ה, ב) נכסתי נוסף: מיהו], ג) מעילה ט: ד) נכסתי: אמר ר' תנינא אמר מר עוקבא אמר היה ור"י, ד) נאספר דל"ל בר עוקבא], ה) נדפסו"ר: דמיס], ו) נדפסו"ר: ולהקריב], ז) נדפסו"ר: אוקימנא], ח) נדפסו"ר: ואתו], ט) נכסו], י) נדפסו"ר: הרא"ש עור'ר: ההקדש], יא) תפיות ובה"ג שרי: נראה דלון כלן מקומם אלא בסוה"ד, רש"ש ע"ש, יב) נ"ל או חט. רש"ש], יג) עיין בח"ש, יד) נדפסו"ר: חגיגה י ע"ג], טו) נדפסו"ר: תוס' מנחות קא ע"א ד"ה אע"ג וְתוּס' ב"מ כ"ט ע"א ד"ה וחצירו, ותוס' חגיגה יא ע"א ד"ה עד], טז) ועיין הגהת המהרש"א, ובה"ש],

מוסף רש"י

מוסף רש"י

אלא בבהמה ובכלי שרת בלבד. דהני לאו לזמני קיימי ולא בני אספנומי ניהו, שאפילו רכב על גבי בהמה והכשמה או תלם מנמרה, עדיין רלויה היא לקרנן ולא פסלה בנך למוצה, דבין שמנה ובין כחשה רלויה להקריה ואין בה מורת פנימה, הלכך אסמי בקדושת קיימא, הלכך יש בה מועל אחר מועל, וכן שמה אחד כבוס של וה, אפילו איספמו ופגמו, כיון דקדושת הגוף היא ולא קדושת דמים דלאו לפדייה קיימא עדיין קאי לשירות ויש בו מועל אחר מועל (ומעירה יט:), אבל כל מידי אחריהא ממעילה ראשונה נפקא לחולין, דקיי"ל אין מעילה בכל מקום אלא שתי, שנשמה מקדושתו (פסחים כז:),

הכי גרסינן **תנן הסם בהמה שנמאלס מירושלים למגדל עדר כו' וזרים עולות**. משום דחיישינן שמא מירושלים יאלת ורוב בהמות היואלות ממנה זבחים הם ואיכא לספוקי בכל זבחים שהיא ראויה להם הילכך זכר דחזי לעולה מספקא לעולה ולקמן פריך עלה: **נקזס זבחי שלמים**. דאילו בעולה ליכא לספוקי: **שלמים לא הוו**. בהמה דילמא שלמים היא והכי מקריב לה עולה: **אמר רבי אושעיא צבא לחוצ דמיהן עסקינן**. כלומר איחי ודאי לא קרבה וה"ק אם צא אדם זה לעשות לה תקנה וצא לקבל על עצמו חוב כל ה' דמיה שהוא בספק ולהוציאה לחולין ולהקדיש את דמיה אם זכר הוא נתחייב אף בדמי עולה דחיישינן שמא עולות הן: **ורבי מאיר היא דאמר**. בהמניתין (לעיל דף נב:): הקדש במזיד מתחלל ויכול זה להוציאן לחולין מוזד ויתפסו הדמים בקדושתם ועל ידי תנאי יציא שני דמים אחד לעולה ואחד לשלמים ויאמר אם עולה היא הרי היא מתחללת על זו והשני יהא שלמי נדבה ואם שלמים היא הרי היא מחוללת על של שלמים והשני לנדבה עולה: **וקדושם הגוף**. דקדשי מוצח מי מתחללת צלל מוס: **אין מועל אחר מועל**. אין שמי מעילות זו אחר זו בקרן אחד של הקדש דכיון שמועל בו הראשון יאל לחולין: **אלא בהמה**. של קדשי מוצח הראויה לקרנן לפי שאין יוצאה לחולין כשהיא תמימה וכן כלי שרת: **היה ר' יהודה היא**. מדקמני אין מועל אחר מועל אלמא מקמא הוא דנפיק לחולין אע"ג דשוגג הוא דאי מוזד ליכא מעילה והאי סברא לרבי יהודה הוא דשמעת ליה דאמר בהמניתין (שם) הקדש בשוגג מתחלל: **הא רבי מאיר היא**. הך בהמניתין דשקלים

בהמה שנמאלת כרבי מאיר ה' מוקמינן לה דאמר הקדש מתחלל במזיד ואפי' קדושת הגוף נמי מתחלל: ופרכינן **מדר"י נשמע לרבי מאיר**. בחילול מוזד דהא פלוגמיהו לימא אלא במזיד ושוגג אבל בקדושת הגוף וקדושת דמים אין מחלוקת ביניהם באלוהי הקדש שאין מתחלל לר' יהודה בשוגג אין מתחלל במזיד לר' מאיר: **לאו א"ר יהודה הקדש בשוגג מסחלל**. והוא עיקר חילול וקאמר דקדושת הגוף לא מתחללין שוגג: **לר' מאיר נמי**. דקאמר עיקר חילול הקדש במזיד קדושח גוף לא אמר דנתחיל: ומשני **הסם לא מכיון לאפוקינכו לחולין כו'**. כלומר חילול דמזיד לר' מאיר עדיפא מחילול דשוגג לר' יהודה דאילו שוגג לא מכיון לאפוקיניהו לחולין וגוירת הכתוב הוא מדמחייבה רחמנא קרבן מעילה הילכך קדושת הגוף לא מיתחיל אבל חילול מוזד לר' מאיר מכיון לאפוקיניהו לחולין הילכך קדושת הגוף נמי מיתחלל: **אימר דשמעת ליה לר' מאיר כו'**. אדרבי אושעיא פריך דאוקמא היהי דשקלים כר"מ אימר דשמעת ליה לר"מ דאמר הקדש במזיד מתחלל בקדשי קדשים כגון קדשי ה' הביט דהיינו סתם הקדש והוא הדין לקדשי קדשים דכולהו הוי לגבזה כקדשי בדק הביט: **בקדשים קלים מי שמעת ליה**. והיהא בהמה איכא לספוקי נמי בקדשים קלים והיכא שמעת ליה לרבי מאיר דמתחללין במזיד: תהי

הוא מעל וחצירו לא מעל ופריך ה' מכדי משקל שקלה מה לי שקלה הוא מה לי שקלה חצירו ומוקי רישא דלא מעל בצאנים מסוירות לגוצר שאינם יוצאים מרשות הקדש וגם הגוצר לא נטכוין לגחלם אלא ליהנות מהם דסבור שהם שלו וסיפא דקתמי הוא מעל מיירי שנתכוון להוציאם מרשות לרשות דקדמני נתנם לחצירו הוא מעל ועוד ראהי מההיא דפרק אלו נערוה (כתובות נד:): דקאמר התם הניח להם אביהם פרה שאולה כסבורים הם דשל אביהם היא טבחה ואכלוה משלמין דמי בשר צוול אבל כסבורים שהיא דפקדון וטבחהו ואכלוה משלמין דמי בשר שלם אם כן מנינו חילוק בין סבור שהוא שלו לסבור שהוא של אחרים ה': **קדשים קלים מי שמעת ליה**. אם היא של קדשים קלים מה תקנה נעשה לה אפילו נטכוין לגחלה לא תאל לחולין כיון דליכא מעילה בהן^[3] דשבולמא קדשי קדשים כגון בדק הביט וחתאת דין הוא שילאו לחולין על ידי מעילה שמועל בהן ואם תאמר מאי קשה ליה ולא יוציאנה לחולין אלא יציא בהמה אחרת ויאמר אם זו עולה הרי אני גוחלה וזו תהא עולה תחתיה ואם היא קדשים קלים כגון שלמים היא עצמה תהא שלמים ולא יקריב אלא היא ואחרת לעולת נדבה ויש לומר דאי אפשר למיעבד הכי שהרי יש לספק בבהמה זאת הנמאלת משום חששת בכור ומעשר דלא השוו

האיש מקדש פרק שני קידושין

נה.

אמר רב אושעיא בבא לחוב בדמיהן. פירש בקונטרס איחי ודאי לא מקרבה ומיירי צבא להחמיצ בדמיהם פירוש אדם זה המוצאה קבל עליו לתקן כל הספק שעליה ורואה להוציאה לחולין והכי קאמר חיישינן שמא עולות ויציא צ' בהמות או צ' דמים ויאמר

אם זו עולה תהא מחוללת על זו והאחרת תהא שלמי נדבה ואם היתה זו שלמים תהא מחוללת על זו והאחרת תהא נדבת עולה ורבי מאיר היא דאמר הקדש כו' משמע ממוך פי' הקונטרס דלריך שחלל הקדושה שעל הבהמה הנמאלת על אותה שהציא ובדרך חילול דוקא וקסבר ר' מאיר דנפדין תמימים וקשה שהרי לא מנינו דסבר רבי מאיר דתמימים נפדין יותר משאר תנאים ולא שיך זה כלל בפלוגתא ידידיה ור' יהודה לכך פרי' דלעולם קסבר בעלמא דתמימים אינם נפדין כגון דרך חילול והכא מיירי שנמכוון לגחולה^[4] ולקנותה מיד המקדיש^[5] ולזכות בה ולשנות בה ה' ובה"ג שרי ואמר שהוציאה לחולין עלה בדעמו לחוב בדמיהן כדפרישית: **אין מועץ אחר מועץ**. פירש בקונטרס אין מעילה זו אחר זו בקרן אחד של הקדש דכיון שמועל בה הראשון יואל לחולין אלא בהמה וכלי שרת בלבד תימה דתוספתא דמעילה (פ"ג) תניא קרדוס של הקדש ציקע צו וצא חצירו וציקע צו כולן מעלו נתנו לחצירו וחצירו לחצירו הוא מעל וחצירו מותר לצקע צו לכתמילה והשתא היכי דמי אי האוי קרדוס כלי שרת כי נתנו לחצירו אמאי לא מעל חצירו הא אמרינן ש' מועל אחר מועל בכלי שרת ואם אינה כלי שרת אמאי אמר כולן מעלו הא אין מועל אחר מועל אלא בהמה וכלי שרת בלבד ויש לומר דלעולם

מיירי בקרדוס שאינה כלי שרת ולא קשה מידי דהא דאמרי' הכא דאין מועל אחר מועל היינו ה' כשהוא סבור שהכלי של חצירו ואו הוא מתכוין לגחולה היכא דנתנו לחצירו דין שליחות יל בפקדון דהיכא דמתכוין להוציאו מרשות לרשות נקרא גולן על כל הפקדון אפילו לא הוציאן אלא מקאתן אבל האוי דתוספתא דקאמר צא חצירו וציקע צו וצא חצירו וציקע צו דכולן מעלו מיירי דכל חד וחד יסבור שהוא שלו וואינו מתכוין להוציאו מרשות לרשות אלא ליהנות ולהניחו אחר ההנאה ואו כשיהנה לא ימעול אלא כפי טובת הנאה שיש לו במלאכה ומשום הכי אמרינן שלא יאל לחולין ומעלו כולן אבל נתנו לחצירו וחצירו מעלו אחר מ"מ מתכוין הוא להוציאו מרשות לרשות ה' ונהי נמי דסבר שהיא שלו מ"מ מתכוין הוא להוציאו מרשותו לרשות חצירו ולפיכך ז"ל צא חצירו ורכב עליו וצא חצירו ורכב עליו כולן מעלו ואע"ג שנתכוין לגחלו ולהוציאו מרשות לרשות דאם לא כן מאי איריא בהמה וכלי שרת אפילו בקדשי בדק הביט יש מועל אחר מועל היכא דאינו מתכוין להוציאו מרשות לרשות אלא ליהנות ממנו ולהניח כדפרישית אלא לעולם מיירי שמתכוין לגחלה ואפ"ה אמרינן דכולן מעלו כדפרישית וראיה לחלק בין נהנה מדבר ססבור שהוא שלו לדבר שהיה סבור שהוא של אחרים מההיא דאמרינן (מעילה דף כ.) גבי נטל אבן או קורה של הקדש לא מעל נתנה לחצירו (מ"ה)

ממנויהם

עין משפט ונר מצוה

קנח א מ"י פ"ו מהל' פסולי המוקדשין הל"ח ופ"ד מהל' שקלים הלכה ג:
קנח ב מ"י פ"ו מהל' מעילה הל"ד:

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

א) רש"י ד"ה אימר וכו' כגון קדשי ד"ה הבית:
ב) תוס' ד"ה אין וכו' דאמרינן הכא דאין מועל אחר מועל היינו היכא דנחננו לחבירו אי נמי כשהוא סבור שהכלי וכו' לגחלה דאין שליחות כ"ל ט:)

מוסף תוספות

א. אלא בבא לגולן ולהוציאן מרשות הקדש כדי לחזור ולהתחייב בכל מה שאפשר לספק שגול מן ההקדש והשתא הוי כעין פלוגתא דר"מ ור"י וכעין מועל אחר מועל שנתכון לגולל מן ההקדש ולהוציאן מרשותו לגמרי. רשביא. (ועי' מהרש"א).
ב. דאילו קדשים קלים רובו להדיוט דלא שייכא בהו מעילה והשתא קס"ד דכיון שיש לו חלק בקדשים קלים כשמתכוין לגולל לא חשיב כמוציאו מרשות הקדש ומוליכו לרשות בעלים. ריטב"א. ועי' שג"ר.

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח

הנהרות הב"ח